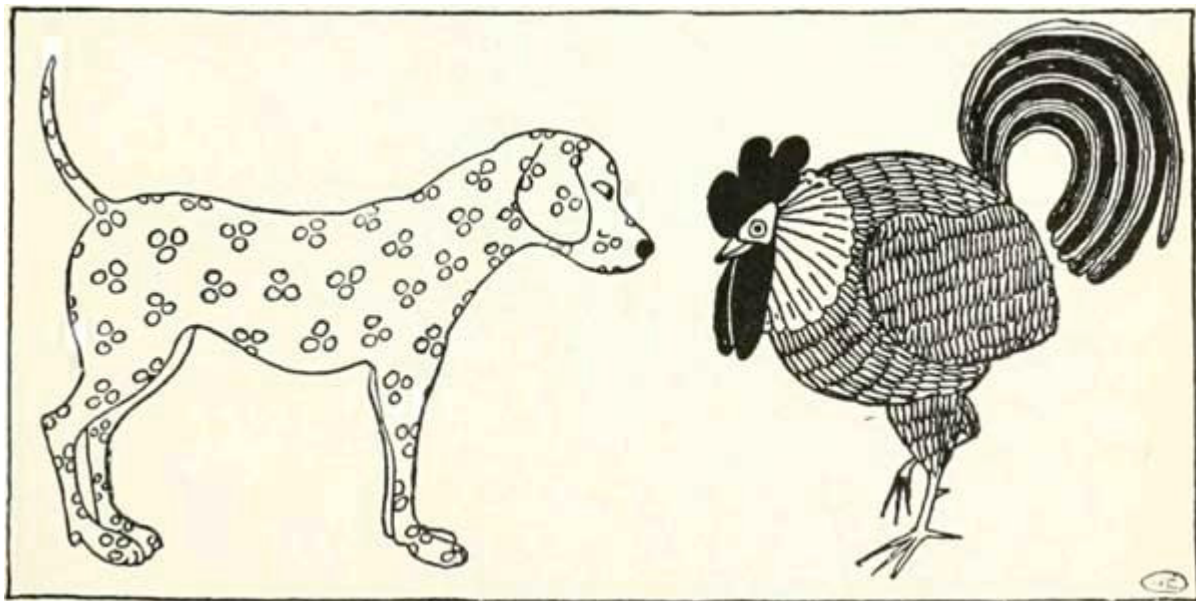

הכלב והתרנגול.

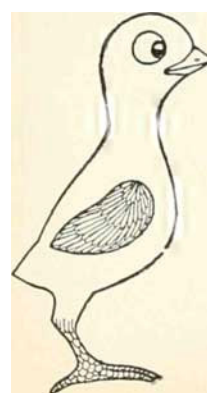
ולרי קרריק

ואבלה את הלילה שם. אתה בוודאי תמצא לך מקום בין שורשי העץ. " והוא התעופף והתיישב על ענף. הכלב בינתיים מצא מאורה בין שורשי העץ וזחל לתוכה.

הם ישנו היטב בלילה ולקראת הבוקר התרנגול התעורר והתחיל כדרכו לקרוא "קו-קו-רי-קו! קו-קו-רי-קו! קומו כולכם! השמש תעלה עוד מעט והיום יתחיל!"

הוא קרא בקול רם כל כך עד שהעיר שועל שישן במאורה לא הרחק מהעץ. השועל הופתע "איזה מין תרנגול שקורא כאן, ביער. אולי הוא

באותו קיץ יבולי המשק היו דלים ולחיות שבחוות האיכרים לא נשאר מה לאכול. כולם פתחו את פיותיהם וקראו לאוכל, אך ללא הועיל.

אזי אמר הכלב לתרנגול "אחי יקר,

יתכן ואם נצא ליער, נמצא יותר מזון מאשר

אדוננו כאן יכול לתת לנו. מה

דעתך?"

"אתה צודק. הבה נלך מכאן. והם נפרדו יפה מהאיכר ומאישתו ויצאו מהחוה.

הסתובבו ביער, נגסו פה ונגסו שם

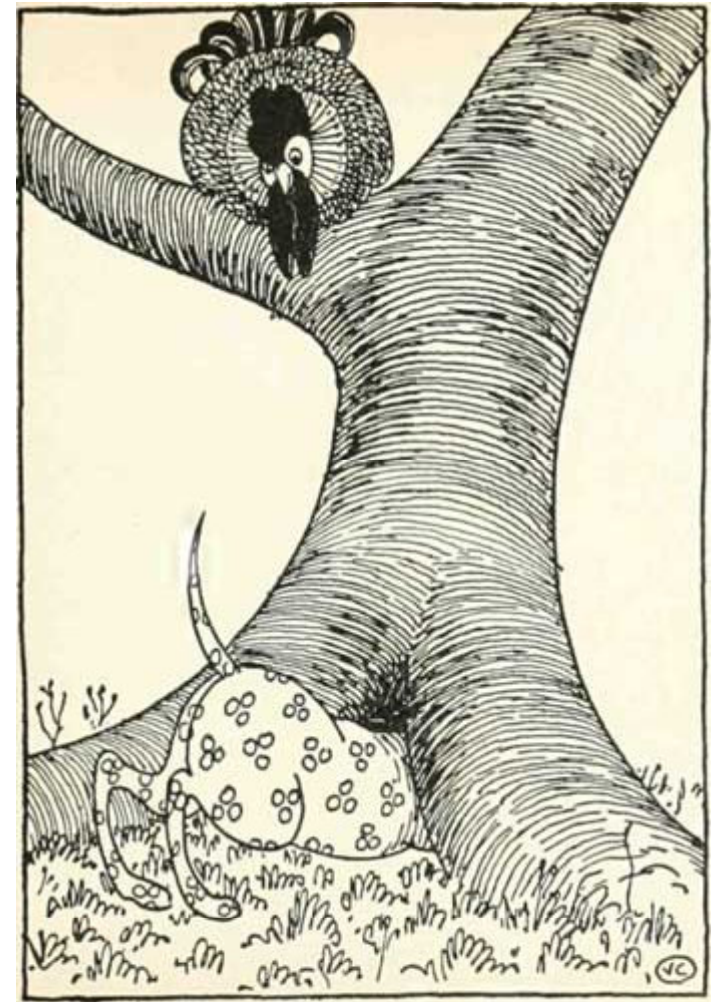
ולקראת הלילה התחילו לחפש מקום לינה.

אמר התרנגול "הנה עץ. אני אעלה על הענף

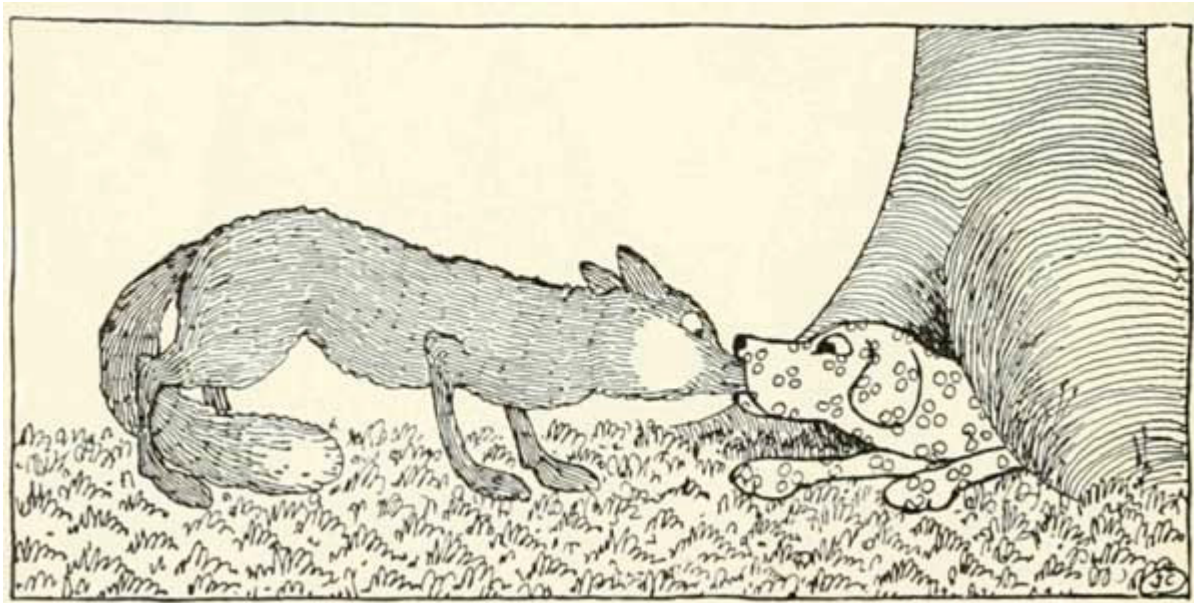

לתרנגול "איזו ציפור יפה אתה. עוד מעולם לא ראיתי עוף מפואר כזה! נוצותיך כאילו משובצות בזהב! והזנב שלך, אין מילים כדי לתאר את יופיו! ואיזה קול נהדר יש לך. אני מוכן לשמוע אותו ביום ובלילה. הייתי רוצה להכיר אותך קצת טוב יותר. אולי תרד אלי. אני עורך נשף הערב ויהיה אצלי אוכל ושתייה כיד המלך. בוא תתארח אצלי."

תעה ולא מוצא את דרכו לחזור לביתו?" והוא התחיל לחפש את התרנגול. מיד ראה אותו על ענף העץ. "הו-הו" חשב לעצמו "מהציפור הזו תהיה לי ארוחה נהדרת. אנסה לפתות אותו לרדת משם." הוא נעמד תחת העץ ואמר

"שם, למטה, בין שורשי העץ" ענה התרנגול.
השועל ראה את המאורה תחת העץ וכבר
התכונן לתפוס את התרנגול השני. הוא תקע
את ראשו למאורה ורק לזה חיכה הכלב, שתפס
מיד את אפו של מר שועל הערום!

"תודה על הזמנתך" ענה לו התרנגול. אשמח
לבוא אליך, אך קודם עלי להגיד זאת לחבר
שלי. אנו תמיד הולכים ביחד."
"ואיפה החבר שלך?" שאל השועל שכבר
התכונן לתפוס שתי ציפורים במכה אחת.